

ADMINISTRATIE
KAMP
ZEIST,
ALLE DAGEN
VAN
9 tot 11u.
BARAK 25.

De Kampbode

OPSTELRAAD
C. DEROUX
K. QUINTENS
A. VERBIST
E. WEVE.

FANTASIE

door Mevr. E. H. du Quesne
Van Gogh.

't Was op een wonder-schoon namiddag in Mei, dat zij in gesprek was geweest met een, die in veel opzichten haast en gezind was als zij zelf. In den aanvang hadden zij gesproken over allerlei seke onderwerpen den een of den ander betreffende, maar op een manier, als waren hun eigenlijke gedachten niet bij hun woorden; en zoo was het ook, want hun geestesoor was hoofdzakelijk gericht op de ontzagelijke schokken, die de aarde op haar grondvesten wankelen en bewegen doen; waarbij niet een gemoeid onderwerp blijft, en waarbij zij die buiten de actie staan, zich gevoelen als half verwezen toeschouwers bij de wereld-tragedie. — Zij waren in een stilzwijgen vervallen, dat geen hinner wenschte af te breken, daar zij wisten dat hun denken dezelfde richting was ingeslagen. Eindelijk sprak hij: — "En wat dunkt u in de dagen die wij beleven van het Leven? Eerlijk niet waar?" Hij gaf hem slechts twee woorden voor antwoord, en droeve oogen van haar naaldwerk tot hem opslaande, zei zij eenvoudig: — "Eerlijk ja."

Het uitzicht naar buiten, door het wijdegeopende raam, ontlijt als een levende schilderij, was verrukkelijk. De naar 't westen neigende middagzon wierp op het zich diepuitstrekkende park een wolk van stofgoud; goudgebruind stonden de breedgekleurde sparren tusschen de statige loofboomen; goud stroomde onder de frisch-belooverde neerhangende twijgen, viel in lange, rechte strepen langs de doorgevoerde stammen van berken en eiken en kronkelde als tevoorschijn geschoten slangen tusschen 't melige boschgras, waaronder gentiaan en zakmans zegel en ook het liefstallig blauwe ecriprijs zich mengden. Het park was overweldigd van het zuiverste onbewogen

blauw en goet en glashelder was de slag van den merel en de weerslag die hij op zekeren afstand van zijn maat ontving. — "Is het niet verrukkelijk?" — vroeg zij, gedrongen blank te geven aan den haar plotseling overweldigenden indruk van het schoone daarbuiten; nitend haer mijmering overhuid, meer tot zich zelf, dan tot wie met haar was:

— God moet wel goed zijn op de menschen, dat Hij nog altijd de aarde schoon doet zijn, alhoewel de schepselen door zijn hand gemaakt elkander bekampen en bevechten, ja, naar 't leven staan! Naar 't leven staan, bid ik u, en wat is wonderbaarder dan het Leven! Niet een ander kan het Kleinste Kruid tot Leven brengen. Als nu lief dochtentje, zelf een bloempje zoo liefvuldig, u schreind vertelt dat haar rozeboompje, het vorige jaar een pracht van bloem, door de winterwint is omgekomen, is dan nu liefde tot haar bij machte het stuitje in 't leven terug te roepen; kunt zij het bij nu trouwen hand, of bij nu beminde postonif, die een jager u heeft doodgeschoten? — Eedere slam, van kleinaf aangewakkerd door God zelf, wordt zij thans uitgetraht, onder een voet getreden, zij alleen van goddelijke natuur, wordt zij te niet gedaan door 't zwaard, overstort door gruis en spin, door giftige gassen, en 't ergste — door honger!

God die de aarde schiep tot een paradijs, den akker vruchtbaar maakte voor den mensch; softboomen te lente bestrooit met bloesemsneeuw en ze in de herfst behangt met gewig en kleurig roft; die de graanhalmen bruiden doet onder wicht van korrels en de purperen brossen hecht aan vlierstruik en wijnstok; soerolied van voedsel geeft aan mensch en zijn vee, — hoe duldt Hij dat de mensch den mensch verhungeren laat! En ondanks dat laat Hij de aarde schoon zijn als te voren en geeft haar zijn rijkdom.

"Lief", — zoo wenide zij zich tot wien met haar was, — "gij ziet het immers zelf!" — en de hand in verwoering uitgestrekt naar

wat voor haar bliken lag uitgestrekt, latende zinken, leunde zij het hoofd op haer elleboog, en hij stoorde haar niet in haar overdenking, zooals zij neberzat, het leven van duizenden, in haer droeve oogen levend begraven. — Mei 1918.

HET OPGAAN DER ZON

Op zekeren morgen, gansch van slaap beroofd, wendelde en Reide ik me op mijn harde legerstede, totdat het me eindelijk verdoos. 'k stond op, waschte en kleede mij en 'k toog naar den seker der Gstaas. 't Was nog heel vroeg, want alles scheen nog te rusten, grasshalmpjes waren teneergebogen door het gewicht der dauwdruppeltjes, die ze moesten toeren en nog geen enkel ge-sleugelde zanger liet zijne stemme hooren, alleenlijk het zachte, eentonige gemisch der golpjes, die zich heen en weer bewogen, maar toch langzaam en hand den hoogen dijk naderden, verbraken de stilte. Aan den verre gezichteinder meende ik een flauw rood te bespeuren, doch neen, 't was zinsbegoocheling, nog vroegde ze niet op. Eindelijk dreven enkele goudgetinte wolkjes aan die Dosterkimmie als voorboden van de naderende dagvorstin en een bleek rood verwinde allens de wroede suisterheid. Kort daarna verscheen in die eindeloze verte een schitterende ruwmasse, het matte rood werd door een heerlijke doorceengewerkte klewe van purper en rood vervangen, de blauw verliet, in de gedaante van een violetkleurigen nevel de grastopjes, die daardoor hunne spruitjes ten hemel verhieven, de vogelen kwamen van lieverlede uit het loover te voorschijn en verkanbilden den aange-naamsten zang, den lof van hunnen schepper, kwinkleerden en wipten door elkaar als om prijs. De nieuwe dag was aangebroken, want de zon schitterde nu in al hare pracht aan den blauwen

hemelboog, vandaar ook herop-
leving van alle ingedutte leven-
de wezens.

En toen ik dit alles zoo
aandachtig en in bewondering
stond te beschouwen, zocht ik
aan ons ingesluimerde Vlaamsche
volk. Maar gelukkiglijk, zien
we reeds de schemering van
Vlaanderen's dageraad, 't is geen
zinsbedrog, want het Dosten
begint te blozen en Vlaanderen's
zonne gaat aan 't zagen, wel-
dra schittert ze in haar volle
indrukwekkendheid aan den
Vlaamschen hemel en brengt nieuw
leven aan haar ingedommeld
volk.

En dan, dan zullen
ook de nog op heiden sluimerende
Vlaamsche krachten uit hunne
schuilplaatsen treden en zooals
de vogelen hunne stem verheffen
om den lof te verkondigen van
hunne redders, de scheppers van
een nieuw herboren wijze Vlaan-
deren.

H. L. Buijse.

o! die grijze haren

Een lange, zwerige
grenadier, stapte onlangs, met wijde
trieden, een netzak onder den arm,
naar het rustige stadje Amersfoort
om er wat voorraad te halen. Alles
had hij naar believen gevonden en
kwam zeer voldaan langs den lom-
merigen steenweg terug naar het
interneringskamp. Onderwege ont-
moette hij twee vrienden, die hem
eenige inlichtingen vroegen. Die
graag voldeed hij aan hun beleefd
verzoek en bediende zich van de
Overlandsche taal — met een
sterke Hollandsche tint — nou en
da-ag waren zijne laatste woorden
op dat oogenblik, wie zou het den-
ken, waren twee mooie, flinke
Hollandsche deernen met den blos
op het ronde aangezicht, in zijne
nabijheid waren. Aangelokt door
die prettige uitdrukkingen begon-
nen de juffertjes, die zoo wat rond
de twintig moesten zijn, een gesprek
met hem. Al spoedig plaatste hij
zijn vracht op den grond, bereid om
al hunne vragen te beantwoorden.
Ook op eens verbleekten de meisjes:
zijne grijze haren hadden ze nu
eerst opgemerkt. Ze dachten dat
ze het te pakken hadden met
eenen molbaard, die al spoedig
de Hollanders wilde naäpen om
er te beter een aardig liefje te
kunnen verkieven. Het da-ag,
klonk als een verwijt, en de spraak-
zame grenadier wilde praten,
maar de woorden stikten hem in
den mond.

Beklagenswaardig, driep
beklagenswaardig. Zoolang had
hij op de gelegenheid gewacht, om
met een Hollandsch meisje te
praten, en nu ze gekomen was,
ontglippte ze hem zoo heerlijk.
Grijze haren, helaas!

Wat brengen witte haren
en een baard met mede? Daarom
vriend, als u nogmaals wandelt,
tracht u op te houden met juffers
van een gevorderden leeftijd, en
laat de jonge meisjes maar hun
gang gaan, ze zouden een ge-
internerde veel verdriet berokke-
nen.

Van Noerland.

WAARSCHUWING!

In den loop der week
is bekend gemaakt, dat van wijze
den Burgemeester van Loest bij de
Kamp-Overheid gelaagd werd
over het feit dat geinternerden
zich herhaaldelijk schuldig maak-
ten aan het vischen in de wate-
ren behoorende tot de gemeente
Loest, en bovendien nog de bezaaide
akkers van de landbouwers liepen,
die daardoor schade leden.

Wogen wij er op wijzen,
dat deze overtredingen schadelijke
gevolgen met zich kunnen brengen,
voor wat aangaat onze wijze be-
weging buiten het Kamp.

Redactie.

Futurisme

Ma de Kewig, smaakvol
aangedigde Kamptuintjes, bloeien
de bloemen. Er zijn er met
breede wijdmittrekkende bladeren,
en bloemen die weelderig fran-
ken, hun bloote hart biedend
aan zoelen gommedew, andere
die met een teedere knijping
den avond van hun bestaan
zien komen, weer andere, die
eenvoudige proletariërs onder
de rijk gekleede aristocraten
hun Roppe uitsteken, makkend
naar licht en leven.

De wandelaars, die
in slentergang voorbijtrekken,
smiëren den geur van de bloei-
ende perken, rieken de rozen,
genieten even, en gaan heen,
zonder een woord van bewonde-
ring, tot ergernis van den eigenaar,
die fier om zijn kostelijke ver-
zorging, substans en wevelig,
de mannen nastaat.

Daar gaat het klin-
gelletje van de Kantien. Aan
de deur van de Kantien wacht
een dicht bijeen gedrongen massa,

om binnengelaten te worden.
Sommigen menschen een Rop Rop-
pie aan 1 cent, Ropie, die, vol-
gens een geestige opmerking, in
den laatste tijd zoo al te mo-
derust „maakt, enkele meer
Kapitaalkrachtigen, lusten een
stuk taart; nog anderen een
schoteltje pap. De overgrootste
meerderheid, de suverinogenden,
die niets Roppen, omdat ze niets
te besteden hebben, bijten op hun
tanden, of krammen over hun
miserieig bestaantje, over den
duuk der tijden, over wat al
niet. Heen, oorlogstijden loutert
niet, en na deze Crisis zal de
wereld er zedelijk zeker niet beter
aan toe zijn. Materieele ellende
beteekent geen loutering, maar
veeleer het tegenovergestelde.

Het een veelbetekenen-
den lach om de lippen, stapte
Maagnum op me cran:

— „O mitwinding, beste jon-
gen, weet je al? Weeral in mit-
winding „geen dikke Bertha Deze
Reer, niets om verwieling en dood,
maar om groei en leven te gaaien.
De goden der wetenschap hebben
zich weer eens boven dit aardse
stijk verheven, en zij zijn terug-
gekomen met het middel om
Raalkoppen — alle respect voor
hun blooten schiel, — met haar
te beplanten. Ik begrijp niet, hoe
deze geleerde bollen waartoe nog
het hart hebben in deze brood-
looze, vleeschlooze, vruydelooze,
liefdelooze tijden. Hoe ze daartoe
komen? Daarvoor zijn twee
maalden, een gouden haakje, en
haar noodig. Hoer maar: Een
der geprepareerde maalden wordt
van loodrecht in de huid getoken,
tot zij door de leersheid heen is;
dan wordt de naald scheef gehou-
den, een eindje onder de huid
voortgedruwd, 180 graden wijd-
gedraaid, en voorzichtig terug-
getrokken uit de huid. Bij deze
manoeuvre is het gouden haakje
in het onderhuidse wechel vast
gemaakt, zelf het haar vasthou-
dende, dat dus stevig onder de
huid vastzit. Op deze manier wor-
den de haren ingeplant op afstan-
den van 1 m.m. uiteen, zoodat er
honderd haren, (of liever dubbel-
haren) per c.m.² komen te staan.
Deze geplante haren breken niet
gemakkelijk af, zoodat men dit
kunsthaar kan voortelen, kam-
men, wassen, etc... Hardnek-
rige baardloosheid zal ook wel op
deze wijze besteden kunnen worden.

Hip, hip, hoera! Allo,
baardlozen en Raalkopfen, zorg
voor u haardos, niets voor mij,
eindigde Maagnum, zijn hand langs
den breeden, vollen baard strij-
kend. —

K.A.

BERICHT

Geïnterneerden, verzuin
niet den cursus te bezoeken in de
Leer der Persoonlijkheid volgens
het systeem van "Adalmeyer's
Instituut voor Zelfontwikkeling".

Laat deze schoone gelegen-
heid tot zelfontwikkeling niet
ongebruikt voorbijgaan!

De lessen worden gegeven:

Maandag } van 7 tot 8 Zaal 20
Donderdag } door Quintens (Vlaamsch)

Dinsdag } van 7 tot 8 Zaal 20
Vrijdag } door Windal (Fransch)

Speciale cursus op Zon-
dag van 8-9 voor hen, die ge-
dwongen werkdagen verhinderd zijn;
in zaal 4^a voor Vlamingen en in
zaal 9 voor Walen, beide barak
25. Kamp 8.

De 4de Luitenant
Chef van het Bureau
"Anderwijs"
D. Van Hulle.

HOE EEN

GULDEN WEDERVOER

Hij was in het inter-
neringskamp van Leest gekomen.

Hij was nog jong en onschuldig, hij
had nog geen deel in de groote ver-
antwoordelijkheid die het geld naar
het schijnt in dezen wereldoorlog en
in alle oorlogen heeft, gehad
heeft of zal hebben. Hier werd hij op-
gewekt en openden zich zijn oogen.

Ik geloof aan de ziel der
dingen. Waarom niet? Wie zal
mij zeggen dat een vuile, vieze zil-
verbon groot één gulden niet van
zich zelf walgt? Wie zal mij bewij-
zen dat een gulden niet gevoelig
is voor goede of slechte behandeling?
Wie bewijst er mij dat er geen aris-
tokraten-gulden zijn die houden
van fijne reukken en marokkijnen
tasehjes, terwijl collegas van hen
alleen op hun gemak zijn in
vrije kroegen en bij schoelverkoopers
jubelen om de populaire omgeving.
Die ze daar vinden en waarin hun
demokratische gevoelens tot enthousi-
asme opgaan?

Maar kom, ik zal den gul-
den laten vertellen.

Ik ben geboren, zei hij....
maar ja, mijn geboorte kan u
niet interesseren, daar was niets
buitengewoons aan, en laat me
dan al maar dadelijk zeggen hoe
ik in het kamp kwam. Gut!
wat zaten we met velen in die
zakjes en wat hadden we 't warm
in de brandkast van den kwar-
tiermeester. 's Anderendaags, mis-

schien ook wel twee dagen daar-
na, betaalde men de soldij uit.
We werden met eenige wreugde be-
groet en terwijl vele mijner vrien-
den dadelijk in de kantien strand-
den, kwam ik terecht bij een hu-
ringventer die zijn kraam en zieh-
zelf langs de baan had opgesteld.

Al gauw werd ik met de
stinkende gewangens zijner zakken
verlost: er had, geloof ik, zoo iets
plaats als een uitwisseling van
Krijdsgewangenen, want hij die
mijn plaats ging innemen droeg
een heel ander uniform.

Ik was nu in 't bezit
van een "potter" overgegaan. Deze
stak mij in een klein lederen
beursje dat hij op de borst droeg.
Paar zaten er nog veel in de
plaats was ons nauw toegemeten.
"Ferez les rangs" riepen de man-
nen in de buurt, toen ze mij
zagen den weg van... alle gul-
dens instaan tusschen het geopen-
de hemb van een kanonier en de
zwarte haarkens van zijn borst.

Op zekeren dag mocht
ik eruit, 't was eventensiep ge-
weest, en ik kwam in het res-
taurant terecht, maar hetzelfde
dag reeds kwam ik in het bezit
van een man van "alles gezet".

Ik ze dikwijls ik sien zag
van eigenaar hen veranderd, weet ik
niet, maar 's avonds ging ik
toch goedvoorned meermal naar
een ander barak slapen.

Anderendaags werd ik,
tegen tabak B. L. K. in de kan-
tien omgewisseld. Weer ontmoette
ik daar veel contrasters, maar
ik mocht er ook niet lang blijven,
want toen iemand vroeg een
groen bankje van 40 te wisselen,
kwam ik bij hem aan. Weet hem
ben ik buiten 't kamp geraakt.
Mijn leven is niet erg beroerd ge-
weest in 't kamp, maar toch ben
ik er liever niet, want het is er
niet aangenaam. Ik hoop mij veel
te verbeteren in de burgerij en
misschien sien ik wel eens als
tusschenpersoon tusschen een of anderen
dwer, die langs dezen weg kennis
zocht te maken met... ad. lib.
en een of andere jonge of goed
gekonserveerde dame.

Zoo sprak de gulden!
Broeders, medegeïnterneerden, had-
den wij er maar veel!
A.V.

Dubonne, 5 Juni 1918

De briefwisseling,
voor wat gewone en aangeteekende
brieven betreft, is toegelaten tus-
schen Zwitserland en de plaatsen
op de hiervonder volgende lijst
aangegeven. (*)

Ik houdme ter beschik-
king der Heeren Geïnterneerden,
om de brieven naar deze plaatsen
door te zenden.

De frankering is als

volgt:

Brieven tot 20 gr. 25 cts.
Kaarten 10 cts.
Aangeteekende brieven betalen
25 cts. meer.

Drukwerk: 5 cts per 50 gr.

De betaling geschiedt per
"Coupon-réponse". Het ver-
sient aanbeveling, dat de geïnter-
neerden niet individueel, maar
bij groepjes, tegelijkertijd hunne
brieven verzenden, en het brief-
geld per mandaat betalen. Voor
de onvermogende geïnterneerden,
zal de voorzending gratis ge-
schieden (1 brief of kaart per
mandaat.)

De brieven mogen niet ge-
lateerd worden.

Deel op de door te zenden
brieven als verzender aan:

X., bij Andre. Poste Dubonne
Vand (Luisse.)

Schrijf echter op den voor
mij bestemde omslag, uw eigen
juist adres.

Van Hoorte

Andre.

(*) N.V.D.R. - De lijst met
aanduiding der Belgische plaats-
namen, waarvan sprake in
bovenstaand schrijven, zal wor-
den uitgeplakt aan den wand
van het Kampbode-lokaal.

WEST-VLAAMSCHE BOND

Legerplaats bij Leest

STAD AMERSFOORT

- Hotel Birkhoven

(op het terras)

Zondag 23de Juni 1918

van 4 u. tot 9.30 u. 's avonds

GROOT KUNSTCONCERT

gegeven door een Belgisch
Orkest (20 man)

onder leiding van den geleerden

Heer L. Krambowe

— "Toegang": fl. 0.50 —

HET BESTUUR

De Voorzitter: E. Vermeersch.

De ander Voorzitter: Jb. Duchesmet

De bestuursleden: Ben. Waeterloos

De schrijver: Ed. Jacobus.

N.B. Kaarten te bekomen:

Hotel "Birkhoven".

Café "De Arend".

en bij de leden van het Bestuur.

**PHOENIX
BROUWERIJ
AMERSFOORT**

J. GROOTENDORST

HOF N° 38

RUIME SORTEERING VAN ALLE SOORTEN
SCHOENEN EN LAARZEN
DEGELIJKE KWALITEIT

ROOKT

DRAGON

TABAK

FABRIKANT J. GRUNO
GRONINGEN

**FOTOGRAFIE
L. B. J. SERRE**

*Verskillende Kunstwerken
Geïnterneerd Belgisch personeel.*

KAMP 1 en UTRECHTSCHWEG 42
MATIGE PRUZEN. VERZORGD WERK.

ODEON

KROMMESTRAAT

DANSLESSEN

*Alle dagen van 7 1/2 tot 11 u
Vrijdag uitgezonderd
Zondags van 3 1/2 tot 5 1/2
en van 7 tot 11 u. - Danslessen
Maandags van 7 1/2 u.*

HEHENKAMP

LANGESTR. HOEK LANGEGRABT

*Costumes voor Heeren
Overgassen, enz.
Grote Reus van Weefstoffen
1ste hoedanigheid
Gematigde prijzen*

Wed. I. A. de Vries.
Lieve Vrouwestraat 50.
Amersfoort.

*Bedkoopster adres
voor yruwaren en
gereedschappen.*

Voor Belgen speciaal tarief.

**OUDSTE ADRES
G. HULST**

HOF 42.

*Boter, Kaas
en eierenhandel
Aanbevolen door de
Belgen.*

METAALWARENHANDEL

"VULKAAN"

LANGESTRAAT 90.

HUISHOUDELIJKE ARTIKELEN
GEREEDSCHAPPEN EN MATERIALEN
RUIME SORTEERING
AANBEVELEND P. NIEROP

CAFÉ

TUSSEN

ALBERTSDORP

Sels

Josephine

EN
KRAAIENHORST

EERSTE KWALITEIT
MAASTRICHT EN PILSENER.

L. HOUBAER

LANGESTRAAT 62-64-66

HEEREN EN
KINDER

KLEEDING

— JE ADRES —

**WEST FLANDRIA
VAARTKAAI ROESELAERE**

*De beste hammen, stee-
nen, buizen, beerputten,
waterbakken.*

*Gewaarborgd waterdicht
gewapent en gekampt bitou.
Nachtwerkende middelen voor
nieuwe gebouwen
Ontvochtiging van oude
gebouwen.*

DEPOT. THOUROUT. DIXMUDE
BESTURDER: RAYM. STEYAERT

BÜKANTOOR

TE

BRUSSEL

RUE ROYALE 139

HOOFDKANTOOR

ROTTERDAM

WESTESTRAAT 3

A. SERNE & ZOON

TEL. 5954 COSTUMIERS OPGERICHT 1866

GROENENBURGWAL 56 AMSTERDAM

LEYERANCIERS VAN DE SCHOUWBURGEN

VAN ZEIST. HARDERWIJK

LEYEREN COSTUMES IN HUUR VOOR: Optochten,
tweeuel, gecostumeerde bals, enz.
NATIONALE KLEEDERDRACHTEN.

DE AREND

ARNHEMSCHEWEG
AMERSFOORT

*Gelegenheid tot dansen
Elken Woensdag van 8 u
tot 10 u.*

*en des Zondagsmiddags
van 2 1/2 u tot 4 1/2 u*

DE DANSLEERAAR STEINEN

**CAFÉ-RESTAURANT
HOTEL**

**HUIS TEN HALVE
SOESTERBERG**

*Grote hof. Veranda.
Lengzaam verblijf.
Verzorgde keukens en kelders*
J. PUTMAN

F. W. VAN BEEK.

KERKSTRAAT 4 TEL. 457

*Speciaal adres voor
het laten bouwen van
rijwielen. Grote moderne
reparatieinrichting voor
alle rijwielen en motoren.*

**BELGISCHE
BANKETBAKKERIJ**

C. STOOVE

UTRECHTSCHESTRAAT

VRUCHTEN

TAARTEN

ST. NIKLAAS

VAN HASSELT